

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 16. september 2019 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Annette Dam Ryt-Hansen, Bloch Andersen og Morten Lange (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

12. afd. kære nr. B-519-19, B-537-19, B-538-19 og B-539-19:

Debitor

(advokat Simon Ahlfeldt Mortensen)

mod

Finansiel Stabilitet

(advokat Anders Hans Boserup Lauridsen)

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes kæreskrift af 27. juni 2019, hvorved **Debitor** har kæret Nykøbing Falster Fogedrets kendelse af 13. juni 2019 (FS 12177/2018, FS 12178/2018, FS 12179/2018 og FS 12180/2018). Ved behandlingen af fogedsagen blev det besluttet, at fogedretten først skulle tage stilling til forældelsesspørgsmålet, og det blev ved kendelsen bestemt, at de af sagen omfattede gældsbreve ikke er forældede.

Endvidere fremlagdes fogedrettens fremsendelsesbrev af 1. juli 2019 og udskrift af fogedbogen indeholdende den kærede afgørelse.

Der fremlagdes endvidere kæresvarskrift af 16. juli 2019 og kareduplik af 28. august 2019 fra indkærede.

Fogedretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Debitor har til støtte for, at der er indtrådt forældelse anført, at hans e-mail af 16. april 2018 ikke kan anses for en erkendelse af gælden til Finansiel Stabilitet. Der er alene tale om en oplysning om hans manglende betalingsevne, der ikke burde have givet Finansiel Stabilitet anledning til at tro, at det ikke var nødvendigt at indlede retsforfølgning. Finansiel Stabilitets efterfølgende adfærd, herunder indlevering af fogedrekvisitioner, dokumenterer, at Finansiel Stabilitet ikke opfattede e-mailen som forældelsesafbrydende.

Finansiel Stabilitet har til støtte for, at der ikke er indtrådt forældelse anført, at **Debitor** i sin e-mail af 16. april 2018 henviste til og ikke tog afstand fra gælden, men oplyste alene, at han ikke havde midler til at honorere kravet helt eller delvist. Der foreligger derfor en stiltiende erkendelse af gælden, som har givet Finansiel Stabilitet en berettiget forventning om, at det ikke ville være nødvendigt at iværksætte retsforfølgning med henblik på en afbrydelse af forældelsen.

Finansiel Stabilitet har i kareduplik af 28. august 2019 anført, at forældelsesfristen under alle omstændigheder tidligst løber fra den 18. april 2009, jf. forældelseslovens § 2, stk. 5, 2. pkt., og gældsbrevene var allerede af den grund ikke forældede ved indlevering af rekvisitionerne til fogedretten den 18. december 2018. Det følger af forældelseslovens § 2, stk. 5, at hvis fordringshaveren udnytter muligheden for at kræve opfyldelse før et aftalt forfaldstidspunkt, så regnes forældelsesfristen fra det tidspunkt, til hvilket opfyldelse herefter kan kræves. Gældsbrevene blev opsagt den 8. april 2009 til fuld indfrielse den 18. april 2009, hvorfor forældelsesfristen tidligst løber fra dette tidspunkt.

Finansiel Stabilitet har subsidiært anført, at såfremt der består enkelte forfaldne, ikke-betalte afdrag, der var mere end 10 år gamle på tidspunktet for indlevering af fogedrekvisitionerne, er der kun for disse ydelser indtrådt forældelse.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Spørgsmålet for landsretten angår dels, om [Debitør] ved sin e-mail af 16. april 2018 erkendte gældsforpligtelsen over for Finansiell Stabilitet, således at Finansiell Stabilitet med føje havde fået den opfattelse, at der ikke var tvist om kravet, og derfor ikke havde rimelig anledning til at anlægge sag, dels fra hvilket tidspunktet forældelsesfristen skal regnes.

Det følger af forældelseslovens § 15, at forældelsen afbrydes, når skyldneren over for fordringshaveren udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender sin forpligtelse. Det er i den henseende afgørende, om fordringshaveren på grund af skyldnerens adfærd med føje har fået den opfattelse, at der ikke er tvist om kravet, således at der ikke er rimelig anledning for fordringshaveren til at anlægge sag.

Ved sin e-mail af 16. april 2018 besvarede [Debitør] et brev af 13. april 2018 fra Finansiell Stabilitet, hvori Finansiell Stabilitet rykkede for betaling af hans gæld, der var opgjort til 189.793.924,37 kr. Brevet fra Finansiell Stabilitet var vedlagt dels en skylderklæring, som Finansiell Stabilitet bad [Debitør] sende retur i underskrevet stand, dels en opgørelse af kravet på engagementer.

Brevet fra Finansiell Stabilitet henviser til en gæld på et stort millionbeløb, der er sammensat af en række forskellige engagementer med angivelse af et bruttobeløb ved hvert engagement. Opgørelsen af de enkelte engagementer, herunder rentetilskrivning, fremgår ikke nærmere. Brevet var vedlagt en skylderklæring til [Debitør] til underskrift, og Finansiell Stabilitet har udtrykkeligt opfordret [Debitør] til at anerkende gælden ved at underskrive denne, uden at han reagerede herpå.

På denne baggrund kan [Debitør] ikke ved sin e-mail af 16. april 2018 anses for at have givet Finansiell Stabilitet en berettiget forventning om, at han erkendte gælden, og at det ikke var nødvendigt at indlede retsforfølgning. [Debitørs] e-mail af 16. april 2018 har derfor ikke forældelsesafbrydende virkning efter forældelseslovens § 15.

Forældelsesfristen er 10 år, når der er udstedt gældsbrev for fordringen, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1. Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Ydelserne på de af sagen omfattede gældsbreve var aftalt til forfald hvert kvartal. Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen for de enkelte ydelser derfor som udgangspunkt fra deres forfaldstidspunkter.

Det følger af § 2, stk. 5, 1. pkt., at forældelsesfristen regnes fra det aftalte forfaldstidspunkt, selv om fordringshaveren på grund af skyldnerens misligholdelse kunne kræve opfyldelse før det aftalte tidspunkt, hvis fordringshaveren ikke udnytter denne mulighed. Af bestemmelsens 2. pkt. følger, at forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, til hvilket opfyldelse herefter kan kræves, hvis fordringshaveren udnytter muligheden for at kræve opfyldelse før et aftalt forfaldstidspunkt.

Gældsbrevene blev opsagt til fuld indfrielse pr. 18. april 2009, hvorfor forældelsesfristen for de ydelser, der var aftalt til forfald efter dette tidspunkt, løber fra den 18. april 2009, jf. forældelseslovens § 2, stk. 5. For de ydelser, der forfaldt forud for opsigelsen, regnes forældelsesfristen fra det aftalte forfaldstidspunkt, jf. § 2, stk. 1. Det gælder herefter for de ikke-betalte ydelser, der forfaldt 10 år forud for tidspunktet for indlevering af fogedrekvisitionerne, at der for disse ydelser er indtrådt forældelse.

T h i b e s t e m m e s :

Fogedrettens kendelse ændres således, at der er indtrådt forældelse for så vidt angår de i henhold til gældsbrevene ikke-betalte ydelser, der forfaldt til betaling før den 18. december 2008.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger til den anden part.

Kærefgiften skal tilbagebetales.

Retten hævet.

(Sign.)